

အိမ်ဖော်အလုပ်သမားများအား ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သည့် ဥပဒေ

The Domestic Worker Law

“ အလုပ်သမား အခွင့်အရေး နှင့် အလုပ်ရှင် တာဝန်ဝတ္တရား များဆိုင်ရာ ဥပဒေကို ၁၉၉၈ (၂၅၄၁) တွင် အတည်ပြုသည့် အလုပ် သမားဥပဒေတွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်း ထားသည်။ ”

- အိမ်ဖော် အလုပ်သမားများသည် ရက်သတ္တ တစ်ပတ်လျှင် ၁ ရက် အနားယူခွင့်ရှိသည်။
- အိမ်ဖော် အလုပ်သမားများသည် လုပ်သက် တစ်နှစ်ကျော်လျှင် အလုပ်ဆင်းရက်အတွင်း ၆ ရက်တိတိ အနားယူခွင့်ရှိသည်။
- အလုပ်ရှင်ကအသက် ၁၈ နှစ်အောက်ကလေး ငယ်အား ငှားရမ်းခြင်း ၊ အလုပ်ခိုင်းစေခြင်းမ ပြုရ။ လုပ်အားခ (လစာ)ကိုလည်း သက်ဆိုင် ရာ အလုပ်သမားထံကို သာပေးရမည်။ (အ ခြားသူထံမှတစ်ဆင့် ပေးဆောင်ခြင်း မပြုရ။)
- အလုပ်သမားက တစ်နှစ်လျှင် ဖျားနာခြင်း စသည့် ကျန်းမာရေး ဆေးကုသခွင့် လစာ အပြည့်ဖြင့် ရက် ၃၀ တိတိ ယူခွင့်ရှိသည်။

- နေမကောင် မကျန်းမမာဖြစ်လျှင် အလုပ်သမားက ခွင့်ယူပိုင်ခွင့်ရှိသည်။ သို့သော် ၃ ရက်ထက် ကျော်လွန်လျှင် အလုပ်ရှင်က ဆရာဝန် ထောက်ခံချက်ဆေးစာ တောင်းခံခွင့် ရှိသည်။
- ရက်သတ္တပတ်၏ အလုပ်နားရက်ဖြစ်စေ ၊ ပုံမှန်ပြည်သူ့အလုပ်နားရက် / အစိုးရရုံးပိတ် ရက်များတွင်ဖြစ်စေ၊ နှစ်စဉ်အလုပ်နားနေခွင့်ဖြစ်စေ အလုပ်သမားက အလုပ်ဆင်းရ လျှင် အလုပ်ရှင်က လုပ်အားခ (လစာ) ပေးဆောင်ရမည်။
- အလုပ်ရှင်က တစ်နှစ်လျှင် အနည်းဆုံး အားလပ်ရက် ၁၃ ရက် ပေးရမည်။ ဥပမာ - ထုံးတမ်းစဉ်လာ ရက်ကြီးခါကြီးနေ့များ ၊ ကမ္ဘာ့အလုပ်သမားနေ့ နှင့် ယင်းနေ့များသည် ရက်သတ္တပတ်၏ အလုပ်နားရက် (စနေ ၊ တနင်္ဂနွေ) နေ့ဖြစ်လျှင် သာမန်အလုပ်ဆင်း သည့်နေ့များဖြင့် အစားထိုးခွင့်ယူနိုင်သည်။
- အိမ်ဖော်အလုပ်သမားများအား ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သည့် ဥပဒေ ဆိုသည်မှာ ၁၉၉၈ (၂၅၄၁) ခုနှစ်တွင် ပါဝင်ပြဋ္ဌာန်းထားသော်လည်း လက်တွေ့ကျကျ အသုံးမပြုခဲ့ပါ။ သို့သော် စက်တင်ဘာလ ၁၁ ၊ ၂၀၁၂ မှ စတင်အသက်ဝင်လာပြီး အိမ်ဖော်အလုပ်သ မားများပါ အကျိုးဝင်သည်။

